

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว
กรณีศึกษา ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

Factors Affecting Tourists Ecotourism Decisions.

Case study Khiriwong of Kamlon, Lansaka District, Nakhon Si Thammarat Province

นางสาวนิลุบล เสือแก้ว

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษา ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว ในชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีการจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมการท่องเที่ยว 2. เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษา ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์และพฤติกรรม 3. เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ในเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติ ให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนผู้ใช้บริการได้มากขึ้น รวมไปถึงแนวทางการศึกษาวิจัยในอนาคต งานวิจัยนี้เก็บข้อมูลโดยแจกแบบสอบถาม ออนไลน์ให้กับกลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบอาสาและทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Independent t-test และ One-Way ANOVA โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ 0.05

ผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,00 บาท ส่วนใหญ่ มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิจัย พบว่า คนส่วนใหญ่ต้องการมาเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจและเพื่อหลีกเลี่ยงความวุ่นวาย โดยเดินทางมากับครอบครัว/ญาติ ยานพาหนะที่ใช้เป็นรถยนต์ส่วนตัว และส่วนใหญ่มักจะเดินทางมาท่องเที่ยวซ้ำ โดยได้รับข้อมูลในการตัดสินใจมาท่องเที่ยวผ่านทางสื่อออนไลน์ (Facebook, IG, Tiktok, เว็บไซต์ต่าง ๆ) เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ระดับการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษา ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านพื้นที่ ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมและกระบวนการ และด้านการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมากที่สุด รวมถึงปัจจัยรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การตัดสินใจท่องเที่ยว พฤติกรรมการท่องเที่ยว

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมหลักในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ ทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว แต่เนื่องจากการขยายตัวของเศรษฐกิจที่รวดเร็ว ทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางด้านวัฒนธรรมและทางด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551) ทางภาคการท่องเที่ยวจึงเกิดแนวความคิดด้านการท่องเที่ยวใหม่ๆ ในการท่องเที่ยวเพื่อลดผลกระทบเชิงลบทางด้านสิ่งแวดล้อม ในการท่องเที่ยวชุมชน โดยใช้แนวความคิดพัฒนาอย่างยั่งยืนมาใช้ในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปตามพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวทั้งด้านค่านิยม สถานที่ ความต้องการ สถานการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้เกิดความยั่งยืนนั้น นอกจากความสนุกเพลิดเพลินที่นักท่องเที่ยวจะได้รับนั้น นักท่องเที่ยวจะต้องได้รับความรู้จากการท่องเที่ยวด้วย ทั้งเรื่องของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรม ชุมชนคีรีวงเริ่มเป็นที่รู้จักของโลกภายนอกมากขึ้นจากการบอกต่อของนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศ ที่เคยมาเยือนผ่านช่องทางออนไลน์ ทั้งใน เว็บไซต์ เฟสบุ๊ก รวมไปถึงรายการโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ หลายคนที่ได้ยินเรื่องราว ได้เห็นภาพธรรมชาติที่สวยงาม ต่างก็อยากที่จะเข้ามาสัมผัสบรรยากาศของชุมชนคีรีวง ที่ได้รับการขนานนามว่าเป็นพื้นที่ที่มีอากาศดีที่สุดในประเทศไทย อุดมไปด้วยพืชผัก ผลไม้ ลำธาร ธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ สวยงาม ทำให้การท่องเที่ยวในตำบลคีรีวงเติบโตขึ้น เกิดธุรกิจชุมชน เช่นธุรกิจการท่องเที่ยว ร้านอาหารตามสั่ง ร้านขายของฝาก โฮมสเตย์ หากมีเงินทุนมากพอก็ขยายเป็นรีสอร์ท ทำให้เศรษฐกิจในชุมชนคีรีวงเติบโตขึ้น สร้างรายได้ให้กับชาวบ้านอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ทัศนศึกษา ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช จะทำให้ทราบเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวและองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อที่จะสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ไปสู่ความยั่งยืนควบคู่ไปกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว และสร้างจิตสำนึกในเขตพื้นที่อื่นๆได้ เพื่อให้สามารถตอบสนองตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว ทัศนศึกษา ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว ทัศนศึกษา ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์และพฤติกรรม
3. เพื่อเสนอแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว ทัศนศึกษา ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานเป็นการคาดเดาคำตอบของการศึกษา โดยต้องชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่จะศึกษา ซึ่งเป็นรูปแบบประโยคบอกเล่าที่สามารถทดสอบได้จริงและในการศึกษาได้ตั้งสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 จุดประสงค์หลักของการเดินทางที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8 ผู้ร่วมเดินทางที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9 รูปแบบการเดินทางที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนศิรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 10 ความถี่ในการเดินทางที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนศิรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 11 ช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนศิรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวชุมชนศิรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 400 ชุด

ขอบเขตด้านเนื้อหา ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ลักษณะพฤติกรรมในการเดินทางและการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่ จุดประสงค์ในการเดินทาง ผู้ร่วมเดินทาง รูปแบบการเดินทาง ความถี่ในการเดินทาง ช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร องค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา : ชุมชนศิรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านพื้นที่ ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมและกระบวนการ ด้านการมีส่วนร่วม

ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ชุมชนศิรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาดำเนินการครั้งนี้ใช้เวลาตั้งแต่วันที่ 25 พฤศจิกายน 2566-23 ธันวาคม 2566 ในการจัดทำแบบสอบถาม รวบรวมข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การท่องเที่ยวนับว่าเป็นกิจกรรมหนึ่งที่อยู่กับผู้คนมาตั้งแต่อดีต จึงเกิดการเรียนรู้ที่จะเดินทางเพื่อแสวงหาสิ่งต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองอยู่เสมอ โดยมีผู้ที่พยายามให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ดังนี้

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2549) กล่าวว่า การท่องเที่ยวตามความหมายขององค์การสหประชาชาติในคราวประชุม ว่าด้วยการเดินทางท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมที่มีเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ประการ คือ ต้องมีการเดินทาง ต้องมีสถานที่ปลายทาง และต้องมีจุดหมายของการเดินทาง

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) กล่าวว่า การท่องเที่ยว (Tourism) เป็นเรื่องของการเดินทาง (Travel) ถ้าไม่มีการเดินทาง ก็จะไม่มีการท่องเที่ยว แต่ต้องเป็นการเดินทางที่เป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ

ไม่ใช่การบังคับ แต่เพื่อวัตถุประสงค์อื่น เช่นการพักผ่อน ความสนุกสนาน ศาสนา การศึกษา การประชุมสัมมนา เป็นต้น

นิจิรา คลังสมบัติ (2557) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากที่พักไปยังที่ซึ่งถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้วยความสมัครใจเป็นการชั่วคราว และไม่ใช่การเดินทางเพื่อไปหารายได้หรือการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นกิจกรรมนันทนาการที่เกิดขึ้นในยามว่าง โดยมีการเดินทางมาเกี่ยวข้อง ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับธุรกิจและบริการต่างๆ

เมลดา ธนิตนนท์ (2560) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การที่บุคคลสมัครใจที่จะเดินทางจากที่อาศัยหรือภูมิลำเนาของตนไปยังที่แปลกใหม่ ซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่ต่างไปจากการใช้ชีวิตประจำวัน การเดินทางนั้นอาจจะมีการค้างคืนหรือไม่ค้างคืนก็ได้

สรุปได้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางไปยังสถานที่อื่น เพื่อการชั่วคราวโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการ หาสิ่งแปลกใหม่ สร้างความสัมพันธ์ โดยสถานที่และกิจกรรมขึ้นอยู่กับสถานที่และความชอบส่วนบุคคล

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษา ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยวิธีดำเนินการวิจัยมีดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวชมชนคีรีวง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Selection) หรือการเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Selection) จำนวน 400 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ ข้อมูลปฐมภูมิเป็นการรวบรวมข้อมูลที่ต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยสุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยเก็บในพื้นที่ชุมชนคีรีวง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Selection) หรือการเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Selection โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ โดยมี QR Code ให้สแกนควบคู่กับการลงพื้นที่จริง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งเป็นเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีการใช้ค่อนข้างมาก เพราะสามารถเก็บข้อมูลได้สะดวก รวดเร็ว ผู้ตอบมีอิสระและเวลาในการทบทวนก่อนตอบ โดยแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ การศึกษา สถานภาพ

ตอนที่ 2 แบบวัดข้อมูลด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในชุมชนคีรีวง จังหวัด นครศรีธรรมราช จำนวน 5 ข้อคำถามได้แก่ จุดประสงค์ของการเดินทางมาเที่ยว ผู้ร่วมเดินทาง รูปแบบการ เดินทาง ความถี่ในการเดินทางและช่องทางการรับรู้ข้อมูลต่างๆ ของสถานที่ท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในชุมชนคีรีวง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 20 ข้อ โดยแบ่งตามด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านพื้นที่ ด้านการจัดการ ด้าน กิจกรรมและกระบวนการ ด้านการมีส่วนร่วม

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาจะมีความ เหมาะสม มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของการศึกษาหรือไม่ ต้องมีการตรวจสอบ คุณภาพของแบบสอบถามให้มีความถูกต้องและความสอดคล้อง โดยพิจารณาจากวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งใช้สำหรับแบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าเรียกว่าการสรรหา “สัมประสิทธิ์แอล ฟา” จากเก็บแบบสอบถาม 40 ชุด ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Cronbach's Alpha) จากข้อคำถามโดยรวม เท่ากับ 0.849

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วย คอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ประกอบกับสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน มี รายละเอียดการวิเคราะห์ดังนี้

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในส่วนของข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลด้าน พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแสดงค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อนำมาสรุปข้อมูลขั้นต้นจากแบบสอบถามที่เก็บได้ ในส่วนการวิเคราะห์ ข้อมูลการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยหาค่าเฉลี่ย (Average) แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายตามช่วงคะแนนที่ กำหนดไว้ในการแปลผลคะแนน

สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัว แปรตาม ด้วยการทดสอบค่า T-test, F-test

1) การทดสอบสมมติฐานด้วย Independent Sample: T-test เพื่อเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงที่มีต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชนคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

2) ค่าสถิติ One-way ANOVA : F-test ซึ่งเอาไว้ใช้ทดสอบเพื่อค่าความแตกต่าง ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป โดยขั้นตอนการวิเคราะห์ใช้ความแปรปรวน ทางเดียว โดยจะนำมาทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และถ้าหากว่าผลการทดสอบ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยการวิเคราะห์ Post Hoc

แบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าคูใดที่แตกต่างกัน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จากการวิจัยพบว่าจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน พบว่า เป็นเพศหญิง จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 61.80 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มากที่สุด จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 มีสถานภาพโสด มากที่สุด จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.80 รายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาทมากที่สุด จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.30 มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30

พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว จากการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 400 คน ส่วนใหญ่มีจุดประสงค์หลักในการเดินทางมาท่องเที่ยว ชุมชนคีรีวง เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและเพื่อหลีกเลี่ยงความวุ่นวาย จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47 มีการเดินทางมากับครอบครัว/ญาติ มากที่สุด จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.80 ยานพาหนะที่ใช้เป็นรถยนต์ส่วนตัวมากที่สุด จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 79.30 และจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวครั้งที่ 2 มากที่สุด จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33 และได้รับข้อมูลในการตัดสินใจมาท่องเที่ยวผ่านช่องทางสื่อออนไลน์ (Facebook, IG, Tiktok, เว็บไซต์ต่าง ๆ) มากที่สุด จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.30

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษา ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช แต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ระดับการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษา ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านพื้นที่ ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมและกระบวนการ และด้านการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมากที่สุด รวมถึงปัจจัยรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยได้ปฏิเสธสมมติฐานที่ 1 หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผู้วิจัยได้ยอมรับสมมติฐานที่ 2 หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดย

เปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 31-40 ปี มีการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้านกิจกรรมและกระบวนการที่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้านกิจกรรมและกระบวนการที่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 31-40 ปี มีการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้านการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้านการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปีมักจะเดินทางมาพร้อมกับครอบครัวเพื่อพาครอบครัวมาท่องเที่ยว และมักจะหากิจกรรมที่สามารถทำร่วมกันภายในครอบครัว ดังนั้นนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จึงมีส่วนในการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี และอายุมากกว่า 60 ปี และนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุระหว่าง 51-60 ปี มีการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้านการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี เนื่องจากช่วงอายุ 51-60 ปีเป็นช่วงอายุที่มีการปฏิสัมพันธ์กับผู้คนและมีแนวความคิดในการอนุรักษ์ค่อนข้างสูง เน้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากกว่าการเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนาน มากกว่าช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี ที่เน้นความเพลิดเพลิน ความสนุกสนานในการท่องเที่ยว

ผู้วิจัยปฏิเสธสมมติฐานที่ 3 หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผู้วิจัยปฏิเสธสมมติฐานที่ 4 หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผู้วิจัยปฏิเสธสมมติฐานที่ 5 หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผู้วิจัยปฏิเสธสมมติฐานที่ 6 หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผู้วิจัยปฏิเสธสมมติฐานที่ 7 หมายความว่า จุดประสงค์หลักของการเดินทางต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผู้วิจัยปฏิเสธสมมติฐานที่ 8 หมายความว่า ผู้ร่วมเดินทางที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผู้วิจัยปฏิเสธสมมติฐานที่ 9 หมายความว่า รูปแบบการเดินทางต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผู้วิจัยได้ยอมรับสมมติฐานที่ 10 หมายความว่า ความถี่ในการเดินทางต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการเดินทาง 2 ครั้ง มีการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้านกิจกรรมและกระบวนการที่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการเดินทาง 3 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และกลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการเดินทาง 2 ครั้ง มีการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้านกิจกรรมและกระบวนการที่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการเดินทางมากกว่า 3 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นการเดินทางมาซ้ำจากความประทับใจในการเดินทางมาครั้งแรก เพื่อมาเข้าร่วมกิจกรรมที่มีในพื้นที่ชุมชนคีรีวง เช่น การทำผ้ามัดย้อม การปั่นจักรยาน เล่นน้ำ เป็นต้น

ผู้วิจัยปฏิเสธสมมติฐานที่ 11 หมายความว่า ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

อภิปรายผลการศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษา ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ด้านพื้นที่ ผลการวิเคราะห์ ระดับการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษา ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า บริเวณแหล่งท่องเที่ยวมีความอุดมสมบูรณ์ ความสวยงามและความหลากหลาย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก ชุมชนคีรีวงเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่ยังคงความสวยงามและความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มีเอกลักษณ์ มีพื้นที่ให้พักผ่อนหย่อนใจและมีพื้นที่ให้

ถ้ายรูป อีกทั้งยังมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความน่าสนใจอยู่เสมอ เพื่อสร้างแรงดึงดูดใจจากนักท่องเที่ยวให้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สำรวย เมฆวรวิภูมิ (2550) ได้กล่าวว่า แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติทุกพื้นที่ มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม ประทับใจ ซึ่งสภาพธรรมชาติเหล่านี้เป็นสิ่งดึงดูดใจให้คนเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ

ด้านการจัดการผลการวิเคราะห์ระดับการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษา ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยทั้งหมดของด้านการจัดการมีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการมาท่องเที่ยวในชุมชนคีรีวงและเป็นปัจจัยที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญ เมื่อพิจารณาหลายข้อ พบว่า การกำหนดกฎระเบียบในการท่องเที่ยวเพื่อไม่รบกวนและทำลายทรัพยากรธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากหากมีการกำหนดกฎระเบียบในการรักษาทรัพยากรในชุมชนและการรักษาความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว การท่องเที่ยวในชุมชนก็จะเกิดความยั่งยืน ทรัพยากรในชุมชนก็จะไม่ถูกทำลาย และเป็นการสร้างความเข้าใจร่วมกันของนักท่องเที่ยวที่มาจากหลากหลายพื้นที่ให้มีความเข้าใจที่ตรงกันในการรักษาทรัพยากรของชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสาขา ภูจินดา และ ณีฐฐริธา พัฒนเจริญ (2561) กล่าวว่า การจัดการสิ่งแวดล้อมที่เป็นมิตรกับชุมชนท่องเที่ยวเป็นแนวทางโดยรวมของทุกโครงการที่ชุมชนสามารถช่วยเหลือในด้านของการจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชนได้เช่นมีการคัดแยกขยะจากครัวเรือนการรณรงค์ใช้ปิ่นโตหรือถุงผ้าในการจับจ่ายซื้อของใช้เพื่อบริโภคสนับสนุนการลดการใช้ถุงพลาสติกโดยผู้นำชุมชนพยายามทำเป็นต้นแบบในหลายๆด้านติดป้ายแยกขยะประเภทของขยะมูลฝอยให้ชัดเจน และรณรงค์การคัดแยกขยะและปลูกฝังความตระหนักในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชน

ด้านกิจกรรมและกระบวนการผลการวิเคราะห์ระดับการตัดสินใจของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษา ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยทั้งหมดของการจัดกิจกรรมและกระบวนการมีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนคีรีวงและเป็นปัจจัยที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีกระบวนการสร้างรายได้และการสร้างอาชีพให้แก่คนในชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เนื่องจากเป็นการเพิ่มโอกาสในช่องทางการตลาด สินค้าแปรรูป สินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ทำให้นักท่องเที่ยวสนใจที่จะสนับสนุนสินค้าจากชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) กล่าวว่า การสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคม ในการสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา ได้แก่ การส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชนเพื่อยกระดับทักษะของคนในชุมชน และการส่งเสริมให้คนในชุมชนจัดสวัสดิการและบริการในชุมชนให้สามารถเข้าสู่ตลาดงานเพิ่มขึ้น

ด้านการมีส่วนร่วม ผลการวิเคราะห์ระดับการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว
กรณีศึกษาชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
ซึ่งหมายความว่าปัจจัยทั้งหมดของด้านการมีส่วนร่วมมีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการมา
ท่องเที่ยวที่ชุมชนคีรีวง และเป็นปัจจัยที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การมีส่วน
ร่วมในการอนุรักษ์วิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์สิริ
ปันทะนุ, จุฑาทิพย์ อินทะนนท์ และคณะ (2566) กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
ควรพัฒนาด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยให้มีการส่งเสริมประเพณีที่ขึ้นชื่อของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเป็นการ
ส่งเสริมการอนุรักษ์โบราณสถานวัฒนธรรมของชุมชนเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติและชาวไทยในการ
เข้ามาเที่ยวชมโบราณสถานซึ่งเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยต้องอาศัยความร่วมมือจาก
ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมการหาแนวทางพัฒนาให้แหล่ง
ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเกิดความยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ ตามมติเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัด
นครศรีธรรมราช และองค์การบริหารส่วนตำบลกำโลน รวมถึงผู้นำชุมชน

ด้านมติเศรษฐกิจ จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวให้น่าสนใจ โดยประสานความร่วมมือกับชุมชน
ท้องถิ่นในการจัดทำเป็นโปรแกรม One Day Trip และแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง นำเสนอขายในราคาเหมา
(Package) โดยจัดให้มีไกด์ท้องถิ่นเป็นผู้นำเที่ยว พร้อมทั้งให้ความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
โดยกำหนดราคาที่เหมาะสมและยุติธรรม ทำการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว เพื่อจูงใจและให้เป็นที่รู้จักใน
กลุ่มนักท่องเที่ยวมากขึ้น โดยเฉพาะการประชาสัมพันธ์เรื่อง การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งจะทำได้นักท่องเที่ยว
เที่ยวกลุ่มใหม่มากขึ้น อันจะเป็นโอกาสในการเพิ่มรายได้ทางการท่องเที่ยว ส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยว
ตลอดทั้งปี เพื่อให้ชุมชนเกิดรายได้อย่างต่อเนื่อง

ด้านมติสังคม ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวภายใน
ชุมชนคีรีวงให้มากขึ้น เพื่อให้คนในชุมชนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยว อีกทั้งยังทำให้เกิดความรักและ
หวังเห็นทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่ของตนมากขึ้น ส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง
ของการอนุรักษ์ทรัพยากร ทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรมเพื่อให้มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่คงอยู่อย่าง
ยั่งยืนต่อไป

ด้านมติสิ่งแวดล้อม กำหนดขีดความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่บริเวณภายในชุมชน
คีรีวงเช่นควรมีการจัดการสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวตรวจสอบและดูแลอย่างสม่ำเสมอเช่นการ
รักษาความสะอาดการบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกไม่ปล่อยให้สภาพเสื่อมโทรมรวมถึงความร่มรื่น

ภายในพื้นที่และมีการจัดแบ่งส่วนกิจกรรมโซนร้านค้าที่สามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวได้โดยไม่แออัด กำหนดบทลงโทษที่ชัดเจนและเข้มงวดเพื่อป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2549. การท่องเที่ยวในประเทศไทยในปัจจุบัน. สืบค้นจาก <http://thailandtourismdirectory.go.th/th/info/attraction/detail/itemid/1551>
- ศิษย์พร ออรุ่งวิไล. 2562. กระบวนการตัดสินใจท่องเที่ยวเมืองรองของนักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ กรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธีราภรณ์ นกแก้ว. 2555. การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาดลาดน้ำวังไทร กรุงเทพมหานคร. วารสารวิจัย มสศ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 2555. ฉบับที่ 8,49-58.
- นริศา มัจฉริยกุล. 2559. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบอิสระบนเกาะได้หวันของนักท่องเที่ยวชาวไทย. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิจิรา คลังสมบัติ. 2557. การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตา ชัชกุล. 2557. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิสาลักษณ์ ทองสุก. 2552. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในตลาดนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม. สารนิพนธ์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. 2542. การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. เชียงใหม่ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พีรกานต์ ศิริลักษณ์. 2554. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต. ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เมลดา ธนิตนนท์. 2560. การศึกษาแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวบ้านบางเขน.
- สาธิตา คงสนทนา. 2556. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.